

بسی بالاتر و بیشتر از عهد عتیق و سخنان انبیای بنی اسرائیل می‌داند و می‌گوید: «این کلمات قصار، مشحون از هدفمندی بوده و دارای روح عشق و شیدایی خالص است. دقت در حیات و بالاترین ثقل فکری و عمیق‌ترین تجربیات بشر در امور انسانی را به دست می‌دهد».

از نظر او کلی، تعجبی ندارد که انسان در برابر هر یک از جمله‌های این کتاب بیهوده شود! سایمن اوکلی در ۱۷۷۷ در شهر اکستر انگلستان به دنیا آمد و در رشته زبان عربی در دانشگاه کیمبریج تحصیل کرد. وی مدت‌های طولانی در کتابخانه بادلین - کتابخانه مرکزی دانشگاه آکسفورد - به مطالعات مخطوطات عربی پرداخت و در سال ۱۷۱۱ به سمت استادی دانشگاه کیمبریج در رشته مطالعات عربی برگزیده شد. او به سبب بدھکاری‌های مالی در ۱۷۱۷ زندانی و در ۱۷۱۸ آزاد شد، لیکن شرایط جسمی نامناسب منجر به فوت وی در ۱۷۲۰ شد.

از آثار او کلی می‌توان کتابهای مقدمه زبانهای شرقی (۱۷۰۶)، ترجمهٔ تاریخ یهودیان معاصر اثر سیمون مودینا فرانسوی (۱۷۰۸)، تطور عقل انسانی در کتاب حی بن یقطان اثر ابن طفیل (۱۷۰۸) و تاریخ شرقیان (جلد اول ۱۷۰۸ و جلد دوم ۱۷۱۸) و نیز گزیده‌ای از سخنان حضرت علی علی‌الله (۱۷۱۷) را نام برد.

هرچند نویسنده مشهور لبنانی مقیم قاهره، آقای نجیب العقیقی در کتاب ارزشمند خود *المستشرقون* (جلد ۲، ص ۴۶) می‌گوید: «اوکلی کتاب حاضر را از غرر الحكم و در الکلم آمدی گرفته»، لیکن خود او کلی در هیچ جای کتاب به نام متن دستنویس عربی که وی این کلمات و جمله‌های حضرت را از آن‌ها برگفته است اشاره‌ای نکرده است.

منبع: فرهنگ زیارت، شماره ۱

۴ ترجمه منظوم هفده حدیث اخلاقی امیر المؤمنین علی‌الله به شعر فارسی

[عبدالحسین طالعی]

مرتضی قلی خان شاملو (از دانشوران سده یازدهم) جُنگ خود را به سال ۱۰۶۹ قمری گرد آورده و در حاشیه صفحه ششم، ترجمهٔ منظوم هفده حدیث فارسی از امام امیر المؤمنین علی‌الله می‌آورد. این جُنگ به سال ۱۳۸۲ شمسی توسط دائرة المعارف بزرگ اسلامی به صورت عکسی چاپ شده و این یادداشت، از آن چاپ نقل می‌شود.
۱- عودک إلى الحق خير من تماديک فى الباطل

۱. بازگشت تو به سوی راستی بیهتر است از گشتن ناراستی

۲. علم المخالف فی لسانه، علم المؤمن فی عمله

۳. دانش کفّار در گفتار اوست دانش مؤمن هم از کردار اوست

۴. عالم بلا عمل کشجر بلا ثمر عالم بلا عمل کقوس بلا وتر

۵. بی عمل علمی درخت بی ثمر بی عمل علمی کمان بی وتر

۶. عداوة العاقل خیر من صداقه الجاھل عداوة العاقل خیر من صداقه الجاھل

۷. دشمن عاقل نیازارد ترا دشمن عاقل نیازارد ترا

۸. لا ینفع عظم الجسد و طوله إذا كان القلب خاویاً لا ینفع عظم الجسد و طوله إذا كان القلب خاویاً

۹. سود ندهد بر درازی فربهی سود ندهد بر درازی فربهی

۱۰. عاد على نفسه مزيّن لها سلوک المحالات وباطل الترهات عاد على نفسه مزيّن لها سلوک المحالات وباطل الترهات

۱۱. دشمن خود نفس آرایان بود حرف باطلشان چو تراران بود

۱۲. عزّ اللئيم مذلة، عنوان العقل مداراة الناس عزّ ناكس هست از خواری عقل

۱۳. عقوبة العقلاه التیوع، عقوبة الجھلاء التصریح عقوبة العقلاه التیوع، عقوبة الجھلاء التصریح

۱۴. بازخواست عاقلان با دوستی ست بازخواست جاهلان با دشمنی ست

۱۵. انّ أخاك حقا من غفر زلتک وسد خلتک اگر برند و گوید که دوستم غلط است

۱۶. زدست دوست نرنجد به هیچ تقصیری اگر برند و گوید که دوستم غلط است

۱۷. بالجود يود الرجل، بلين الجانب نافس النفوس بالجود يود الرجل، بلين الجانب نافس النفوس

۱۸. به بخشش مهتری یابند مردان به نرمی انگس می گیرند جانان

۱۹. به خوش خوبی است عیش زندگانی زبدخوبی است طیش و خشمرا

۲۰. بالحكمة يكشف غطاء الغضب، بوفور العقل يتتوفر الحلم بالحكمة يكشف غطاء الغضب، بوفور العقل يتتوفر الحلم

۲۱. به حکمت می گشايد پرده علم به بسیاری عقل از فر شود حلم

۲۲. بقدر الهمم تكون الهموم، بقدر الفتنة يتضاعف الغموم بقدر الهمم تكون الهموم، بقدر الفتنة يتضاعف الغموم

۲۳. به قدر همت هر کس بود هم به قدر مایه افزون می شود غم

۲۴. بالتقوی یقطع حمة الخطایا، بالورع یكون التنّزه من الدنایا بالتقوی یقطع حمة الخطایا، بالورع یكون التنّزه من الدنایا

۱۵. بالاحسان تملک القلوب، بالسخا تستر العیوب
به تقوی قطع کن سوز خطایا به پرهیز است پاکی از دنایا

۱۶. بالتفوی قرب العصمة، بالغفو تنزل الرحمة
به احسان می توان تسخیر دل کرد به بخشش ستر هر عیبی کند مرد

۱۷. بالعقل صلاح کل امر، بالجهل یتشار کل شر
به پاکی می شود نزدیک عصمت به عفو و مغفرت تنزیل رحمت

علم علوی، روی دیگر سکه امامت

[عیدالحسین، طالعی]

این نکته در جای خود بررسی شده که علم علوی، روی دیگر سکه امامت آن حضرت است. حکم عقل، رجوع به افضل و رها کردن مفضول است. بروز علم حضرتش آنچنان است که کسی را یارای انکار آن نیست. نگارنده سطور، مقاله‌ای تحت عنوان «گلچین حکمت علوی از مجمع الأقوال فی الحكم والامثال» نگاشت و در آن، بر اساس کتاب مجمع الأقوال والأمثال نوشتهٔ احمد سیوری - دانشمند شافعی قرن هفتم - نشان داد که مجموع کلمات منقول از سه خلیفه اول و معاویه و مأمون و... در این کتاب، کمتر از ده جمله است، در حالی که از امیر المؤمنین علیه السلام به تنها ی بیش از ۱۹۰ جمله در این کتاب آمده است. (هدیه بهارستان، یادنامه سید جلال الدین محدث ارمومی، ص ۵۹۳ - ۶۱۷).

اینک به شاهدی دیگر در این راستا دست یافتم که در این سطور بدان می پردازم.
دکتر حسین زُرُوق در کتاب /مثال الخلفاء الراشدين و حِكْمَهِم (قاهره: دارالسلام، ۱۴۳۱/۰۱/۲۰) یافته‌هایی دیگر در این جهت نشان می‌دهد. دکتر زُرُوق، در سال ۲۰۰۵ از دانشگاه سیدی محمد بن عبدالله در شهر فاس (مراکش) دکترا گرفته و آثاری دارد، همچون: «الخیل واللیل» (دارالبیضاء، ۱۹۹۶)؛ «الاسلاميون» (سه جلد، دارالبیضاء، ۲۰۰۰)؛ «حریم» (دارالمشكاه، ۲۰۰۲)؛ «الحوار منهج حیة» (دارالسلام، ۲۰۰۲)؛ «مفهوم الاصلاح وقضاياها» (وزارت اوقاف قطر، ۲۰۰۸).
این کتاب، ۲۸ صفحه به قطع پالتویی دارد. منابع آن، همه از آثار کهن اهل تسنن است - به جز چند مورد انگشت شمار که از نهج البلاغه آورده، و در آن ۱۰۲۵ جمله کوتاه از چهار خلیفه